

443.

Rozporządzenie Ministra Kolei Żelaznych

z dnia 7 czerwca 1923 roku

o zmianach i uzupełnieniach taryfy ogólnej na przewóz towarów, zwłok i zwierząt.

Na mocy dekretu z dnia 7 lutego 1919 r. o tymczasowym przekazaniu Ministrowi Komunikacji prawa wydawania przepisów o przewozie pasażerów, bagaży i towarów oraz ustalania taryf przewozowych na kolejach polskich (Dz. P. P. P. № 14, poz. 152) zarządza się w porozumieniu z Ministrami Skarbu oraz Przemysłu i Handlu co następuje:

§ 1. W części II taryfy ogólnej na przewóz towarów, zwłok i zwierząt „Postanowienia taryfowe i wykaz opłat dodatkowych” (Dz. U. R. P. z 1922 r. № 48, poz. 428) wprowadza się uzupełnienie następujące:

W p. 17 w pozycji m) po słowach: „węgiel kamienny i brunatny” dodaje się słowa: „oraz szlam węglowy mokry”.

§ 2. W części III taryfy ogólnej na przewóz towarów, zwłok i zwierząt „Nomenklatura i klasyfikacja towarów” (Dz. U. R. P. z r. 1922 № 48, poz. 428), wprowadza się zmiany następujące:

W gr. 7 „Owoce, jagody i orzechy” w pozycji pierwszej po słowach: „orzechy laskowe i włoskie” dodaje się słowa: „kawony i melony”.

W gr. 41 „Materiały drzewne” w pozycji: „Podkłady kolejowe i sleepry” klasę dla przesyłek wagonowych III (Dz. U. R. P. z 1922 r. № 69, poz. 625 i № 91 poz. 847) zmienia się na klasę „IV”.

W gr. 47 „Węgiel kamienny i brunatny i t. d.” w pozycji pierwszej po słowach: „wszystkie przedmioty tej grupy” dodaje się słowa: „oprócz niżej wymienionych”, pozatem wprowadza się nową pozycję: „Szlam węglowy mokry II—VI a”).

W zależności od tego w uwadze a) do tejże grupy 47 po słowach: „kamienny i brunatny” dodaje się słowa: „oraz szlam węglowy mokry”.

W gr. 60 „Wyroby garncarskie gliniane i t. d. uwagę c) (Dz. U. R. P. z 1923 r. № 37, poz. 247) uzupełnia się zdaniem: „Czasowo, do końca 1923 r., zniżka 25% będzie stosowana do całowagonowych przewozów cegły, dachówki i rur glinianych i piaskowych bez obowiązku dołączania do listów przewozowych wymienionych wyżej świadectw”.

W gr. 127 „Statki, łodzie i t. d.” uwagę e) uzupełnia się zdaniem następującym: „Za łodzie sportowe, przewożone za świadectwami Warszawskiego Towarzystwa Wiosłarskiego, przewoźne pobiera się w wysokości 50% opłaty normalnej”.

§ 3. W części V taryfy ogólnej „Taryfy wyjątkowe” (Dz. U. R. P. z 1923 r. № 17, poz. 112) wprowadza się uzupełnienie następujące:

„TARYFA № 5.

Na wywóz zagranicę w komunikacji kolejowo-wodnej budulca drzewnego obrobionego (z gr. 41), mianowicie:

Budulca piłowanego (tartego), ciosanego, struganego, szpuntowanego lub heblowanego, również fugowanego lub falcowanego, jako to: deski, bale, belki, dyle, listwy, krokwie, łąty i t. p. w przesyłkach całowagonowych.

1) Obszar ważności:

Od wszystkich stacji polskich kolei żelaznych do miejsc przeładunku na wodę przy stacjach: Bydgoszcz, Dęblin, Grudziądz, Kapuścisko Małe, Modlin, Nadbrzezie, Nakło nad Notecią, Poznań, Puławy, Solec nad Wisłą, Tczew, Toruń, Warszawa, Włocławek i Wronki.

2) Opłaty:

Przewoźne oblicza się według stawek kl. IV ze zniżką 25%.

3) Warunki stosowania:

1. Opłaty według niniejszej taryfy wyjątkowej stosuje się tylko do przesyłek, wywiezionych do Gdańska lub zagranicę Państwa.

2. Przy nadaniu przewoźne oblicza się według normalnej klasy IV, zwrot zaś 25% z uiszczonych opłat dokonywa się osobie, uprawnionej do rozporządzenia przesyłką, po złożeniu przez nią pierwotnego listu przewozowego, konosamentu na dalszy transport tegoż ładunku wodą oraz dowodu, że przesyłka ta wywieziona została istotnie do Gdańska lub za granicę Państwa.

3. Reklamacje o zwrot 25%-wej zniżki należy skierowywać do Dyrekcji, w obrębie której znajduje się stacja przeładunku na wodę, w terminie do 6 miesięcy od dnia przekazania przesyłki przedsiębiorstwu żeglownemu.

Uwaga: Przy przesyłkach, adresowanych na imię Towarzystwa Zjednoczonej Żeglugi Polskiej, Warszawskiego Towarzystwa Transportu i Żeglugi, oraz Lloydów Bydgoskiego do jednej z wymienionych wyżej stacji przeładunkowych rzecznych, obliczenie przewoźnego dokonywa się od razu z potrąceniem 25%-wej zniżki na podstawie specjalnych umów, zawartych z pomienionymi przedsiębiorstwami przewoźnymi co do przyjęcia przez nie odpowiedzialności za faktyczne dokonanie wywozu danych przesyłek do Gdańska lub za granicę Państwa. W razie nieuszkodzenia tego wywozu w ciągu sześciu miesięcy od dnia przekazania przesyłki przedsiębiorstwu przewoźnemu, obowiązane jest ono zwrócić kolei różnicę pomiędzy taryfą normalną a wyjątkową w ciągu dni 15”.

§ 4. Rozporządzenie niniejsze zyskuje moc obowiązującą z dniem 1 lipca 1923 r.

Minister Kolei Żelaznych: *Karliński*

Minister Skarbu: *W. Grabski*

Minister Przemysłu i Handlu: *W. Kucharski*